

SISULJAK 2003!

Glava prva. (Trenutak spoznaje)

Prvo da raščistimo neke stvari. Sve ono što se čini čudno, neka tako i ostane, sve ono što je izmišljeno neka bude smiješno, a istinito zanimljivo. Svaka slučajna sličnost sa stvarnom osobom namjerna je!

"I...kud se ide? Ma, u Sisak. A? Šta stvarno? Daj nemoj s**t!. Koji ćemo k**ac u j****om Sisku." Energična i odvažna reakcija boljeg studenta geodezije, milozvučno je i jekovito prostrujala našim zavodom.

Nekih tjedan dana kasnije u tom istom podrumskom prostoru glas je bio malo promukliji, umorniji, popraćen bolesničkim kašljem i teškim disanjem, te je na pitanje: "I? Kako je bilo u Sisku?", odgovorio: "A? Šta svarno želiš znati! Ma nemoj s**t, koji k**ac uopće pitaš bilo je JEBENO SAVRŠENO!

I djeco, što smo naučili?! Odgovor je jasan, poput pogleda krtice opremljene "Geordi La Forgevljevim" viziorom. Bila praksa u Našicama ili Dubrovniku, uz odličnu ekipu i dva mlada, prekrasna asistenta, svejedno je, pa je čak i Sisak zbog svoje blizine uštedio studentima vrijeme kako bi što prije sjeli za okrugli stol i započeli edukativan i opširan razgovor ugodni, naroda geodetskog (uz dobru kapljicu i još bolju atmicu).

No vratimo se na sam početak. Svanulo je uobičajeno studentsko jutro, dignuh nabreklu lubenicu i skenirah prostoriju punu razbacanih trupla, flaša i kondoma (uvijek ih razbacamo po sobi, nekako nam ujutro podignu samopouzdanje). Mobitel=5 neodgovorenih poziva, vrijeme=1h nakon dogovorenog polaska s fakulteta. "Dam, f**k, shit, Ma**r budi se, kasnimooo!!" Moj dobar prijatelj panično leti s kauča mrljajući: "Što sam učinio, jao...(plač).. u četiri godine nisam zakasnio, sve disciplinirano obavljao, niti jedno predavanje propustio, a sad koje sramote.. buaahaha!" Uhvatio sam prijatelja M***ra za ramena i opalivši mu dvije obostrane šamarelice upotrijebih riječi koje je moja bivša jednom upotrijebila na nekom izboru ljepote: "It's ok!It's ok!" I nakon što sam otpratio svoja dva gosta, prijatelja B. i T. iz Njemačke (eto nam i nagradnog pitanja, odgonetnite njihovna puna imena, ako ste čitali prošli broj trebali biste znati. Osoba koja prva dotrči do uredništva sa punim imenima dobiva nezaboravnu nagradu!) jurnusmo put faxesa.

Glava dvije (Industrijska zona iliti ga VladoGPS)

Četiri kršna momka u autiću registarskih oznaka najrazvijenije hrvatske županije, (Novo nagradno pitanje! Prva osoba u uredništvu sa točnom kraticom oznake glavnog grada te županije osvaja nagradu) navođena prometnim iskustvom dragog Vlade bespomoćno kruži u društvu korozivnih vagona industrijskom zonom Novog Zagreba. I tako u potrazi za ilegalnim prelaskom autoputa te nastavak puta za Sisak, momcima polako raste napetost u glavama, pogotovo dvojici iz prošle glave. Da se ta napetost smiri, rješenje je jednostavno, stanka za doručak. (slika s pivama)



I tako stigismo u prekrasan slavonski gradić na 5 rijeka, 7 potoka i dva slapa, poznat po dobroj proizvodnji pive i duhanskih proizvoda, kraljevski grad Sisak! Ne zaboravimo odlične pize kojima su nas velikodušno počastili dragi astići, koje jednim imenom volimo zvati Dazo. Naravno neki od nas nisu dugo ovako blagovali pa su malo ostali i zatečeni (slika vlade s picom).



Bilo kako bilo nakon obilnog žderuckanja i probavnog pivnog natapanja, odlučismo se međusobno malo bolje upoznati, te smo se međusobno pozvali, da kao prijateljska miroljubiva ekipa ispunjena ljubavlju i razumijevanjem posjetimo svakog po na individuu, u njegov skromni apartmančić. Kako to pristojno biva prilikom prvog ulaska u nečiju garsonijeru prikladno je sa sobom ponijeti i pokuju flašicu.



Ne biste vjerovali, ali u prvog fazi upoznavanja rodile su nam se i prve ljubavi, da, da. Naša draga Blaža i gospon Pelin, Micek i gospodična Gemišt, Matilda pala na slatkog Bambusa, Zlatno dijete počelo sliniti nad jedinom koja ga je htjela razumjeti Stellom i tako...da vam sve ne otkrijem.

Glava treća (The Briefing)

Naravno došlo je vrijeme da šalu stavimo na stranu (Šuki je izašao iz sobe). Trebalo je pametno i strateški razmisliti o sutrašnjim zadacima, te je vesela družina okupivši se oko kapetana pomno sa strpljenjem i maksimalnom ozbiljnošću saslušala Dazo plan za jutro (slika čitanja rasporeda)



"Da ste svi bili u krpama! Sutra radimo! Ako jednog od vas malih naivaca vidim da je makar surlom provirio iz sobe diplomirat će na jesen 2038!!" Glas drugog asistenta nadodao je: "I nemojte si dozvoliti luksuz da netko napravi kakvu glupost jer će prvim vlakom koji ide iz Vinkovaca završiti u Zagrebu, i da znate, ne karikiram!!" Dobar autoritativan pristup, pedagoški ispravan i nimalo pretjeran nikome nije smetao, jer samo uz dobru disciplinu i uspješno odvajanje zabave od zadaće čini svakog geodeta ozbiljnim i kompetentnim budućim stručnjakom. Deset minuta kasnije šaljemo se hodnikom skupljajući ekipu za bijeg, te lijep mladenački provod. U hodniku se pojavljuje snažna i zastrašujuća silueta, pali se svjetiljka koja obasja lice asistenta: "Ne mogu vjerovat, kako se usuđujete ovo planirati bez nas asistenata!! Ha, ha!" I tako uz karaoke raspoloženje, lančano zagrijeti u ugodnom društvu i finoj kapljici, te pjesmom Moja domovino, ispraćujemo mladu češku obitelj s našeg kata!

(Da me dragi čitatelji ne bi krivo shvatili i mislili da mi ondje ništa nismo radili. One tehničke pojedinosti možete naći u Geodetskom listu i našim plakatima koji ponosno vise u obnovljenim i najljepšim prostorijama zavoda za geomatiku. Kao što znate ovo je **eksecentar**, a i ja imam problema sa normalnim pisanjem, pa ne bio jednom na psihološkoj procjeni tijekom osnovne škole. Hvala na razumijevanju i živjela geodezija!)

Glava četvrta (baza)

Onaj tko je tog jutra završio na bazi bio je dobitnik dana. Makar se na prvi pogled to činilo teškim ispalo je jednostavno za dva nadobudna studenta kojih je dopala ta sreća da cijeli prvi dan neograničeno leže na njoj! Sada ću vam, nadam se ne preopširno, objasniti kako je protekao naš radni period tog dana: GPS opažanje i nivelman. OK, toliko o poslu za sad vratimo se sada zanimljivom detalju suradnje sa arheološkom skupinom. Naime na jednoj od 7 rijeka, zbog velikih suša prisustvovali smo nalazu postolja za kastriranje pasa još iz doba Križarskih ratova i svih pokusa vezanih uz genetske modifikacije i križanja tih divnih ljubimaca, (kao dio dokumentacije jedna fotografija



Na drugom kraju grada u ciganskom naselju tresla se zemlja uz pravu rakiju, ples i domaću cigansku glazbu. Nevjerojatno miroljubivi i susretljivi, dragi nam Romi, ugostili su naše studente nakon što im je jedan od njih objasnio da se vrše mjerenja zbog nadolazeće provedbe potrebne infrastrukture, od kanalizacije i vodovoda do mnogomegabitnog bežičnog internet linka za romske žitelje elitne podnonasipske četvrti! Dotični

student je ponudivši svoju domaću zagorsku kiselu kapljicu, tako okončao svoje podlo prevarantsko objašnjenje kako nije pametno puštati djecu da metalnim šipkama sviraju na baznoj stanici ritam narodne jadikovke.

Na trećem kraju grada skupina mladića proučavala je najnovije čudo tehnologije. No prije samog početka potrebno je provesti potrebnu geodetsku obuku i testiranje. Najprije provjera očne mreže uz pomoć Lajke tipa vau vau303.



"Sori moj Vladek, ali nemreš projti, vidim nekakvu mrlju veličine Armenije na tvojem oku, tak da sam ja na aparatu, a ti moreš stavek furkat za menom....to tje kak f golfo, ti palice furaš i mene savjetuješ,ne...a! idemo prvo na gemišť." Test drugi, tri sata na najjačem suncu bez pive, a kamoli rakije.



Kandidat izdržao, te naravno treći test: centriranje, no ne bilo kakvo, već centriranje uz unakrsno napucavanje u zadnjicu!! Kandidat Kordić prošao (zadivljujuće dobro, čak se i čudno smješkao!)



Glava peta (RTK (Rapidno Tekila Konzumiranje))

Razgolićeni ples mongolskih ljepotica prekinuo je pomalo Dexterovski monolog popraćen otvaranjem prozora. Moj cimer: "AAA! Itz ej grejt dej for ej sajens!" Znao sam da neće dugo spavati jer je znao da tog jutra operiramo uz pomoć RTK-a ulicama Siskograda. Iako sam rekao da nema šanse da se izvučem van, sljedeće stvari koje se sjećam jest buđenje nasred ulice i Ma***a koji me drži za lijevu nogu, skakući i ponavljajući: "RTK, RTK!" Ostatak poluživih ostataka što je noć prije operiralo onaj drugi RTK iz naslova :, skupilo se i zajedno prionulo poslu.

Na kraju ostasmo Ivana, Micek, Mađar i moja malenkost sa jedinstvenim ciljem. Naime, prije nego što nas je napustio naš asistent dao nam je neobičnu zadaću, linijski RTK metodom

Na kraju je čak ispalo bolje od očekivanog:



kolničke prenosnice za mrve kokičare, koji se grupno kreću visoko preciznom selidbenom trajektorijom, koja zbog toga iziskuje višestruko snimanje istih 200m. Na upit zašto ne može ostati, isti poštovani, odgovorio je da ima poslovni dogovor u birtiji malo niže, te da se tamo nađemo. Vrativši se nakon nekoliko sati do kafića, naravno dočekani glazbom, pjesmom i ljubavlju pridružismo se postarbeit relaksaciji.



Glava šesta (Dan kada smo svi prošli Državnu)

Večer kada je Sisak u transu mrmlijao samo jedno: "GPS!". Večer kada je River Pub ostao jedino mjesto na planetu sa rijekom piva i geodetima. Večer u kojoj su se geodeti pokazali u kolektivnom blještavilu koje do tada viđeno nije. Večer u kojem je ukraden sombrero iz meksičkog restorana. Makar su to svi shvatili kao nemoralan i djetinjast pothvat uvjeravam Vas da je cilj lopova bio plemenit. Naime restoran je bio prisiljen zaposliti dva dodatna čuvara, kao odgovor i ostali restorani su zaposlili čuvere i sveukupno je zaposleno 26 osoba u idućih par dana, čime je smanjena nezaposlenost toga grada, povećan i bruto domaći proizvod te županije i bilanca dugova pomaknuta s mrtve točke! Eto! Što je to prema cijeni jednog pišljivog sombrera. Naravno ako se to nekome ne sviđa, ja ću drage volje otići u Sisak vratiti j***ni šešir, a 26 ljudi koji će ostati na ulici nek budu vama na duši!!



mamurluk. Povijest je ponovno bila ispisana rapidografom geomatike, nezaboravno i perverzno dobro, čak je bilo i krvi što je zadovoljilo i moje sotonističke porive, naravno staklo razbijenih čaša i djevičanska stopala koja su po njima poput... uf oprostite zanio sam se. I kao što Bog stvori geodeta da bi na profitabilan način mogao baratati nekretninama, isto tako mi ostavimo one male akumulirane spremnike emocija za taj dan kako bismo drugi mogli provesti sa jastukom na glavi.

Oprostite malo sam se zanio, znači gdje smo ono stali, a da, večer u kojoj je i nebo odgovorilo na poseban način, izliviš ljetni pljusak u strahu da će se rasplamsala geodetska vatra pjesme, plesa i životinjskih urlika proširiti čitavim gradom. No ona, pa ni ništa drugo, ovakvu složnu masu nije mogla zaustaviti. Bačve na kojima se plesalo postali su antikviteti, majice koje su se skidale unikatno, pive koje su se ispijale, jutarnji



Slike u zamjenu za 1000 riječi:



Da bar mogu pustiti prikladnu milozvučnu pjesmicu uz ovo..svima bih Vam natjerao krokodilsku knedlu u grlo!

Na kraju, final thought: Bez obzira koliko neki ljuti bili na ovaj članak :), no jedno je jasno, dobro smo se proveli i upoznali, te ako samo na trenutak zaboravimo na našu profesiju i pogledamo jedni druge malo dublje od onog okulara na površini, pronaći ćemo onaj pravi i iskreni put prijateljstva iz kojeg ćemo nadajmo se, jednog dana izvući najviše koristi na poslovnom planu :). Zato kad za 20 godina uzmemo ovaj list u ruke, pročitamo ove bljezgarije, sa suzom u oku okrenut ćemo se bračnom paru i reći: "Kako je onaj Novak mog'o srat" ili "Toga više nema i sve si to ti kriv/a, a bio sam tako mlad/a!!!", te će uz ovaj članak i gigabajt ostalih ugodnih sjećanja naš vremenoplov zauvijek ostati. Živjeli!

Konec

(Moramo zahvaliti Danku, Rezi i Šugaru, te najboljoj i najstarijoj geodetskoj ekipi koja nam je pripomogla da na jedinstven način ovjekovječimo ovih 7 nezaboravnih studentskih dana, tu su Slavko Šimičić Šime glava operacije Geos91 tvrtke, čiji moto je: "bez panike sve se da riješiti", Stipe, snažan i kršan, odvažan lik koji dolazi s brda i razara sve prepreke svojom smjelom flegmatičnom odvažnošću, Tiho zvan Tihomir uvelike pomogao u proučavanju utjecaja multipatha, najsmireniji i najtolerantniji član ekipe smrti, koji najbolje zna s Franjom, Gugi zvan Ivica, nezaobilazna karika koji je svojim umirujućim pričama uspješno uspavljivao sve nemani i životinje koje su nam se, nenadano našle na putu, Ankica koja sve to drži pod kontrolom i naravno Franjo zvan Lukšić, čovjek nevjerovatnog životnog i poslovnog iskustva, koji je toliko bogat (iskustvom) da nama mladima i naivnima pametno iznova objašnjava kako u svijetu postoje samo dvije strane: fantazija ili k**ac od ovce. Što bi mi bez njih! Hvala Vam svima!)

Zlatan Novak

